

Lovs Fordele; det tager fornødent Hensyn til den oprindelige Eier, men tager tillige Hensyn til, at der maa være en Ende paa al Ting. — I den danske Lov af 1880 er det tybste System fulgt. Vi have det Princip i den nugældende Lov, at det er Indregistrering og kun denne, der konstituerer Eiendomsretten til Mærket. Vi have derfor ogsaa, ligesom det er Tilfældet i andre Lande, hvor det samme System er fulgt, gjort den Erfaring, at det kan føre til meget betydelige Misbrug. En Mand laver sig og benytter et eller andet Varemærke, men finder sig ikke foranlediget til strax at lade det indregistrere; thi Omkostningerne spille en Rolle, og han veed ikke fra første Færd, hvad Nytte han faaer deraf. Men i Mellemtiden er der saa en Anden, der bemægtiger sig Mærket, lader det indregistrere som sit og bliver Eier deraf, saa at han i Fremtiden faaer sine Varer solgt under saftt Flag, medens den oprindelige Bruger affjæres fra at benytte sit eget hidtidige Mærke. Det er rentud Lyberi eller Bedrageri, om det end er lovmæssigt. Nu har man her i Folkethinget gjort gjældende, og med Rette, at naar vi overhovedet skulle gaa til en ny Lov paa dette Omraade, vilde det være ganske urimeligt ikke at fjerne denne Mangel, som har viist sig at kunne føre til store Uretfærdigheder. Man har derfor vægret sig ved at vedtage den nye Lov, med mindre der blev gjort en saadan Ændring deri, at der tilsikredes den oprindelige Bruger i alle Tilfælde en vis Tidsfrist, inden hvilken han skal kunne gjøre sin Ret gjældende overfor den, som maatte have bemægtiget sig hans Mærke og ladet det indregistrere som sit. Nu vel, i den Skikkelse, hvori Lovforslaget foreligger nu, er dette Ønske fra Folkethingets Side estertommenet. Ved § 10, 3die Stykke, er der tilføjet en ny Bestemmelse, som gaar ud paa, at saafremt et Mærke, som en Mand hidtil har brugt, bliver indregistreret af en anden, saa vil den oprindelige Bruger have Ret til, indenfor et Tidsrum af 4 Maaneder, at gjøre Indsigelse mod det, der har fundet Sted, og faae sig ved Dom Mærket tilkjendt som sit. Dette er ganske sikkert en meget betydelig Forbedring, og derved er i Virkeligheden den eneste væsentlige Indvending fjernet, som der hidtil har været lagt nogen Vægt paa under Behandlingerne her i Thinget. Ved Siden af denne Forbedring maa jeg fremhæve, at Lovforslaget ogsaa i en anden Henseende frembyder en ikke ringe Forbedring fremfor det nuværende. Der er nemlig tilføjet en Række Bestemmelser, hvorefter Forholdet til Udlandet vil kunne ordnes mere

betryggende end hidtil. Der er i Maret 1883, nærmest ifølge fransk Initiativ, blevet dannet en international Union, som nu omfatter de fleste europæiske og amerikanske Stater, en Forening til Beskyttelse af den industrielle Eiendomsret, det vil sige: Patenter, Varemærker og Varemonstre. Denne Forening har oprettet et fælles internationalt Bureau i Bern til Fremme af sit Formaal. Men de Bestemmelser, som det er nødvendigt at indføre i de enkelte Landes Lovgivninger for at kunne tiltræde Konventionen og opnaa den fulde gjensidige Beskyttelse, som Medlemmerne af Foreningen tilsige hinanden, saadanne Bestemmelser i Lovgivningen have vi hidtil savnet. Derimod findes der det Fornødne i dette Lovforslags § 14, og der vil altsaa være den yderligere væsentlige Fordel vundet ved dette Forslags Vedtagelse, at Beskyttelsen for danske Varemærker i Udlandet vil kunne sikres paa langt mere betryggende Maade, end Tilfældet har været hidtil.

Det er altsaa de to Hovedfordele, som Lovforslaget frembyder: Værn mod de Misbrug i Henseende til Bemægtigelse af Andres Eiendom, der hidtil have kunnet finde Sted, og Månlighed for en bedre Beskyttelse af danske Underaatters Mærker i Udlandet. Søvrigt har Udvalget kun havt nogle enkelte og mere underordnede Bemærkninger at gjøre, og har i Sammenhæng dermed stillet forskellige Ændringsforslag. Det af disse, som jeg først skal henlede Opmærksomheden paa, er det, der er stillet under Nr. 6, og som refererer sig til § 10, 3die Stykke, det vil sige til den omtalte nye Bestemmelse, at man inden en Frist af 4 Maaneder kan gjøre sin Ret gjældende som tidligere Bruger. Udvalget har ikke fundet, at den Affattelse, som er givet denne Bestemmelse i Lovforslaget, er fuldtud fyldestgjørende. Man mener, at den Beskyttelse, som tilsikres den oprindelige Bruger — selvfølgelig stadig indenfor den fastsatte Tidsfrist — bør hdes ham fuldtud, saaledes, at han bevarer just den samme Ret i samme Omfang som den, han besad, dengang da den Anden uretmæssig kom og gjorde Attentat paa at bemægtige sig hans Mærke. Dette er Hjærnepunktet i det nævnte Ændringsforslag; Hensigten er at udtrykke den Tanke, at vedkommende Bruger bevarer usomindsket, i fuldt Omfang, just den Ret, som tilkom ham paa det Tidspunkt, da Attentatet blev gjort, men heller ikke nogen større Ret. — Af de øvrige Ændringsforslag gaar det under Nr. 1 ud paa at gjøre en forklarende Tilføielse til Udtrykket: „Indpakning“. Man har gjort gjældende heri Thinget, at Ordene: „Indpakning (Emballage)“ ikke vare udtøm-